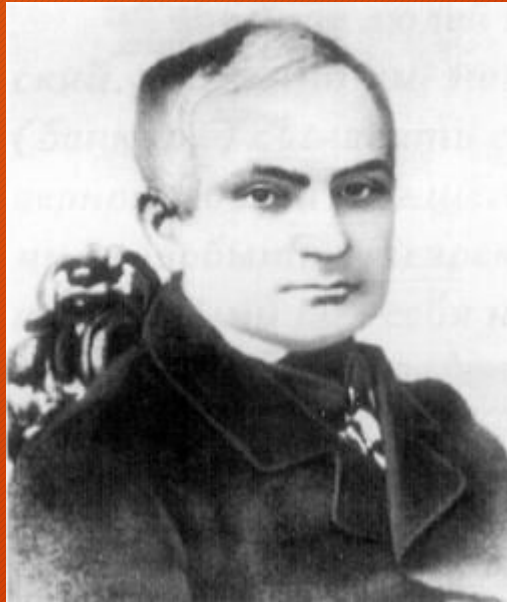
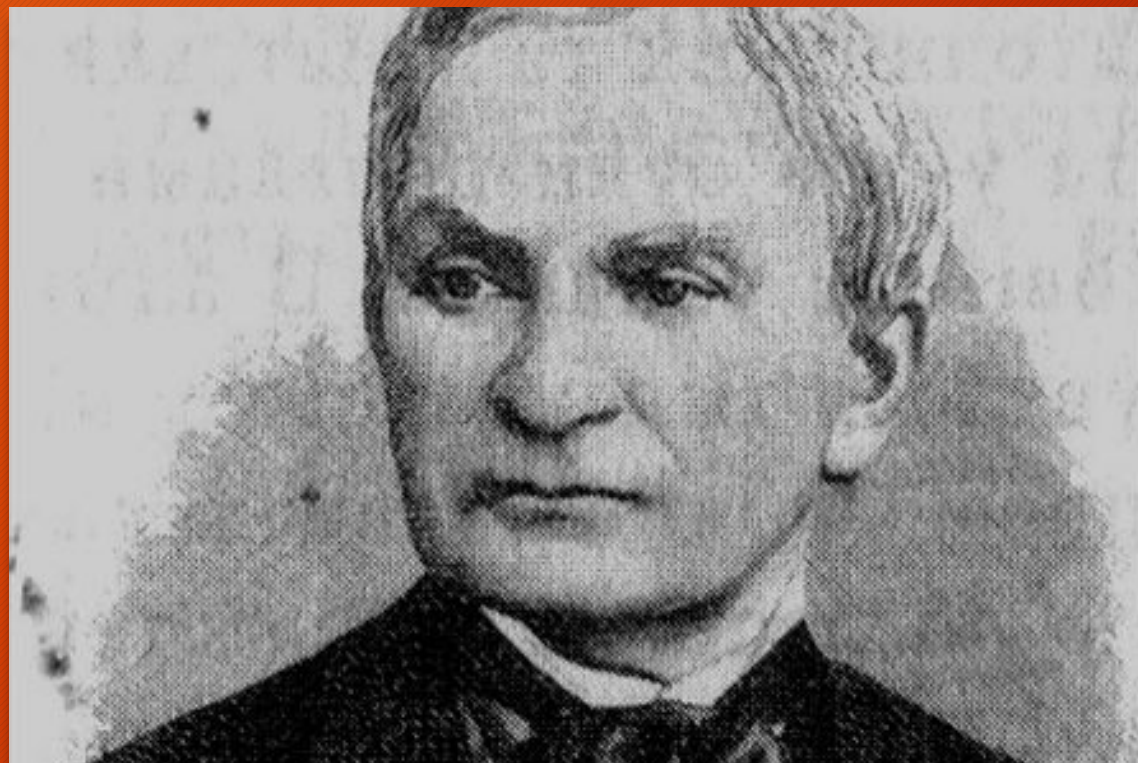

Урок №16

Питання № 26
Тема «Геродот Новоросійського краю»

Скальковський Аполлон
Олександрович (1808-1898).
Видатний історик Одеси.
Закінчив Московський
університет . Більше 50
років очолював міський
статистичний комітет . З
1828 року - чиновник
канцелярії новоросійського і
бессарабського генерал-
губернатора. Один із
засновників Одеського
товариства історії та
старожитностей . Створив
історичний архів міста
Одеси.

Скальковський А.А. автор
першої книги з історії міста
Одеси - "Перше
тридцятиріччя міста Одеси"

Перший план забудови міста

22 серпня 1794 року було закладено заснування нашого міста. По словах А. Скальковського, були покладені фундаменти: 1) Великого молу; 2) Малого жете (гавань для грібних судів); 3) елінгів і верфі для лагодження казенних судів; 4) двох пристаней з набережною для зручного докучання купецьких кораблів; 5) двох церков в ім'я св. Миколи і св. Катерини, і була проведена перша борозна для фундаментів міських будов.

Сприяв створенню
в Одесі міської
публічної бібліотеки

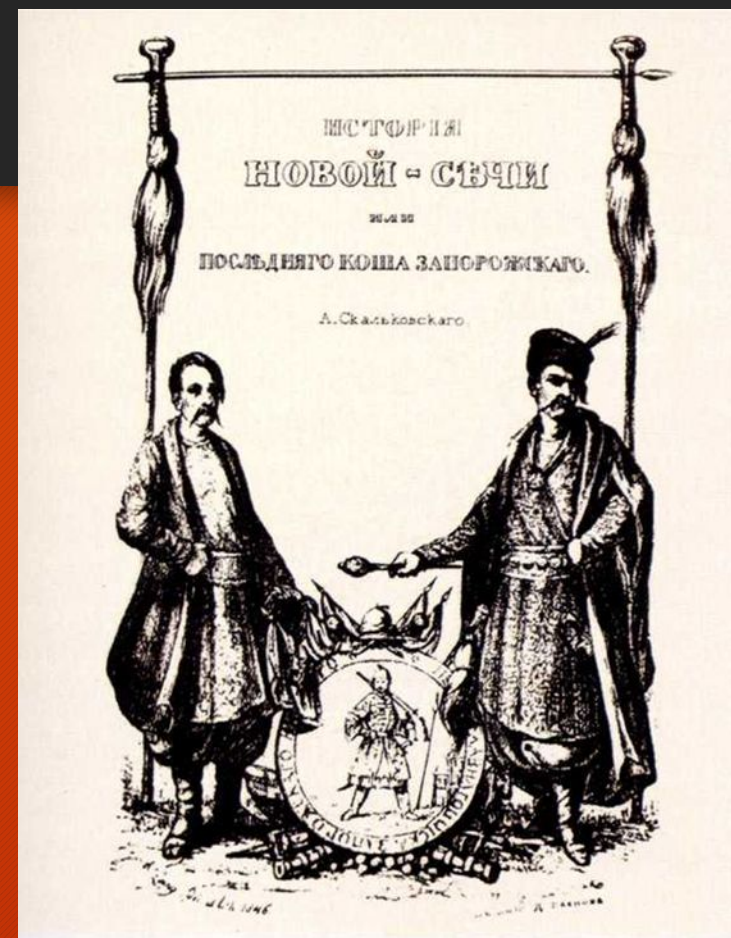
Скальковський А.А.
першим створив і
упорядкував історичний
архів міста.

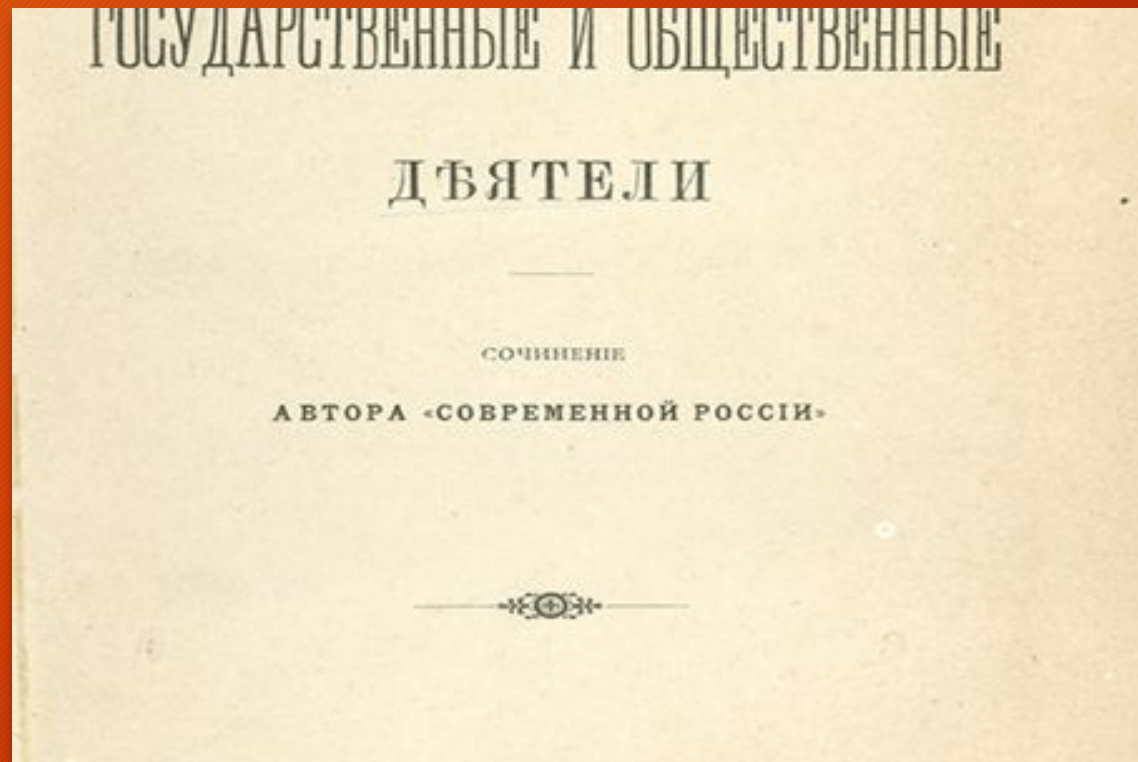
Організував Статистичний комітет і декілька років був його директором і редактором видаваних комітетом "Трудов".

На основі знайдених матеріалів, їм були написані ряд книг, що принесли йому популярність і нагороди Академії наук Російської імперії. Аполлон Скальковський кілька разів, отримував демидовские премії, у 1847 році за "Історію нової Січі, або Останнього коша Запорізького"

Багато разів за свої твори Скальковський отримував діамантові персні і царське благовоління. Такі нагороди були ним отримані в 1837, 1851 і 1863 рр. Діяльність Скальковського була різноманітною, він став відомий не лише як історик, але і як археолог, статистик, автор багатьох книг і статей, у тому числі навіть художніх творів по історії Новоросії.

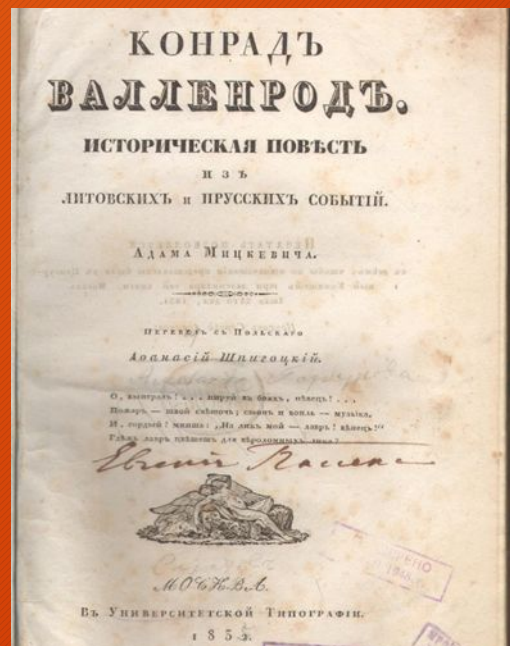
Коли виникло питання про відкриття університету на півдні Росії, в столиці віддавали перевагу Миколаєву. Підготовлена за завданням генерал-губернатора Строганова записка Скальковського своєю аргументованістю, щирістю і патріотичною гарячністю вплинула на ухвалення остаточного рішення на користь Одеси.

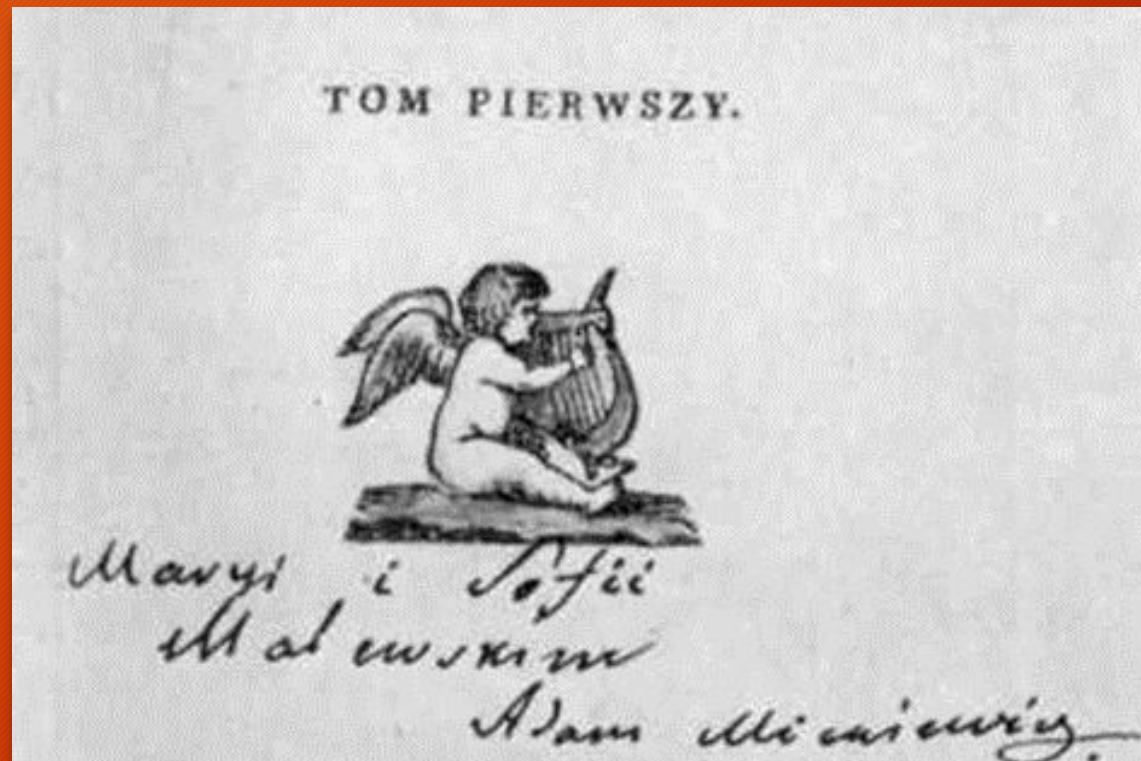
Скальковский став
дворянином Херсонської
губернії, занесеним в третю
частину Дворянської
родовідної книги, отримав
чин таємного радника і ряд
нагород, серед яких була
золота медаль за
припинення чуми в Одесі
(1837)

Особливе місце в житті Скальковського займало його знайомство в студентські роки з Адамом Міцкевичом і Олександром Пушкіним. Для Пушкіна їм був підготовлений підрядковий переклад з поеми Міцкевича "Конрад Валленрод".

Міцкевич написав
Скальковському в альбом,
вірші на польській мові (в
перекладі М. Зенкевича
вони увійшли в I том
зібрання творів А.
Міцкевича)

Діяльність Скальковського була різноманітною, він став відомий не лише як історик, але і як археолог, статистик, автор багатьох книг і статей, у тому числі навіть художніх творів по історії Новоросії.

1731—1823.

ЧАСТЬ I.

СЪ 1731го ПО 1796^й ГОДЪ.

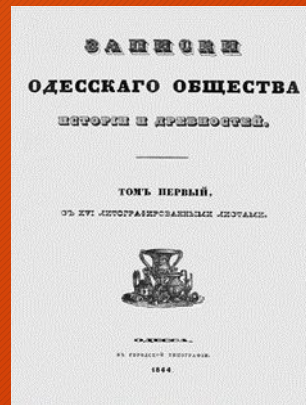
..... L'homme oppose des digues à la mer et la mer voit l'orgueil de ses flots se briser contre des rivages faits par l'homme. Il s'avance dans des déserts de sable, il y construit des villes tumultueuses, entourées de champs cultivés, de vergers fleuris : — et les déserts étouffés se replient en silence devant les travaux de l'homme.

СОСТАВЛЕНО

АПОЛЛОНОМЪ СКАЛЬКОВСКИМЪ,

*Коллежскимъ Ассессоромъ, Кандидатомъ Правъ, Членомъ
Общества Сельскаго Хозяйства Южной Россіи.*

На очах Скальковського проходило розвиток міста Одеси, і він сам вніс чималий вклад в самі різні області культури, науки, промисловості і торгівлі. У книзі, виданій до 100 летию Одеси, Скальковський був охарактеризований як "один з освітненіших і кращих чиновників графа Воронцова". Аполлон Олександрович Скальковський став одним із засновників "Одеського суспільства історії і старовини".

Член-кореспондент
Петербурзької Академії
наук А. А. Скальковський
був нагороджений орденом
Св. Ганни I міри. Його по
праву називали "Геродот
Новоросійського краю".

